

طب و جامعه

طب سنتی؛ حقیقت یا افسانه

رضا سعیدی‌فروز آبادی

جراح پیوند

● مسئله طب سنتی این روزها مجدّد در جامعه ما مطرح شده است. متولیان این رشته ادعا می‌کنند که این روش در درمان بسیاری از بیماری‌ها مؤثر است. واقعیت این است که تنها یک طب وجود دارد که باید براساس شواهد علمی و راستی‌آزمایی‌های بالینی باشد. روش‌های مختلفی در درمان بیماری‌ها وجود دارد مانند جراحی، داروهای شیمیایی و... . تمامی این روش‌ها باید در مطالعات علمی اثرات خود را اثبات کنند تا به‌عنوان روش درمانی شناخته شوند. طب سنتی نیز از این قاعده مستثنا نیست. اگر متولیان این رشته ادعا دارند که روش آنان در درمان بیماری‌ها مؤثر است، باید شواهد علمی آن را ارائه دهند؛ اما نگاه دیگر به مسئله طب سنتی، نگاه تاریخی است. طب سنتی چندین قرن سابقه دارد. تا همین یک قرن گذشته، طول عمر بشر به زحمت به ۴۰ سال می‌رسید.

بیماری‌های عفونی مانند سل، ذات‌الریه یا اسهال‌های عفونی از علل اصلی مرگ‌ومیر بشر بودند. اگر طب سنتی مؤثر بود، چرا در طول تاریخ نتوانست با وجود ادعای خود، بیماری‌های بشر زمان خود را درمان کند. طب نوین با استفاده

درمان‌های نوین و ابزارهای پزشکی

درمان‌های سنتی و گیاهی

از روش‌های علمی بسیاری از بیماری‌های عفونی را درمان و کنترل کرده، به‌طوری‌که امروز طول عمر بشر به بیش از ۷۰ سال رسیده است. بسیاری از بیماری‌هایی که در قدیم کشنده بودند، امروزه به‌راحتی درمان می‌شوند. البته باید توجه داشت که طب نوین نیز با چالش‌هایی همراه بوده است. با وجود موفقیت طب نوین در درمان بسیاری از بیماری‌ها ولی همچنان بیماری‌هایی وجود دارند که طب نوین در درمان آنها موفق نبوده است؛ برای مثال، بسیاری از بیماری‌های مزمن مانند فشارخون یا بیماری قند هنوز درمان قطعی ندارند و فقط می‌توان با دارو آنها را کنترل کرد. مسئله دیگر طب نوین، پرهیزنبودن آن است. از طرفی برای بسیاری از بیماری‌های صعب‌العلاج مانند سرطان‌های پیشرفته و آلزایمر نیز هنوز درمان قطعی وجود ندارد؛ بنابراین بسیاری از افراد مبتلا به چنین امراضی به روش‌های ساده‌تر و ارزان‌تر روی خواهند آورد.

طب سنتی، گزینه پرتوجهی در این زمینه است. بسیاری از کشورها سعی کرده‌اند با سرمایه‌گذاری در این زمینه، روش‌های طب سنتی را مورد مطالعات علمی قرار دهند. تأثیر طب سنتی در درمان بیماری‌ها باید ابتدا در مطالعات علمی و راستی‌آزمایی‌های بالینی ثابت شود تا بتوان آن را به بیماران تجویز کرد. باید توجه داشت ارائه هر روش درمانی به بیمار قبل از ثبات تأثیر آن در مطالعات علمی، از لحاظ اخلاق پزشکی مردود است. متولیان بهداشت و درمان باید با ارائه دستورالعمل‌های علمی، بیماران را در درمان خود یاری دهند. ارائه خدمات درمانی‌ای که براساس شواهد علمی نباشد، اعتماد بیماران را به نظام بهداشتی و درمانی مخدوش خواهد کرد. وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی به‌عنوان متولی بهداشت و درمان در کشور باید فضا را برای مطالعات علمی در زمینه درمان بیماری فراوان کند، خواه این روش‌ها براساس طب سنتی باشد یا هر روش دیگر.

براساس این مطالعات باید دستورالعمل‌هایی به پزشکان و بیماران ارائه شود که براساس شواهد علمی باشد. تنش‌های اخیر در این وزارتخانه به اعتماد مردم به متولیان بهداشت و درمان آسیب جبران‌ناپذیری خواهد زد که نتیجه آن چیزی نیست جز آسیب جدی به سلامت جامعه. مردم باید اعتماد داشته باشند که روش‌های ارائه‌شده برای درمان، براساس شواهد علمی است نه خرافات یا روش‌های غیرعلمی؛ خواه این روش‌ها براساس طب سنتی باشد یا هر روش دیگر. جامعه پزشکی کشور براساس وظیفه اخلاقی و حرفه‌ای خود باید در این زمینه بسیار مسئولیت‌پذیر باشد و با خدماتی که براساس شواهد علمی نیست، به‌شدت مبارزه کند و درباره سلامت جامعه هیچ‌گونه اغماضی از خود نشان ندهد.

یادداشت

خشونت علیه زنان، مسئله‌ای که جدی گرفته نمی‌شود

سیمین کاظمی

سیمین کاظمی

آمریکای لاتین و کارائیب در سال ۱۹۸۱ روز ۲۵ اومبر (هم‌زمان با پنجم آذر) را روز مبارزه و افزایش آگاهی در مورد خشونت خانگی تعیین کردند، سازمان ملل متحد نیز این روز را به عنوان روز جهانی محو خشونت علیه زنان نام‌گذاری کرد تا توجه دولت‌ها و جهانیان را به آن جلب کند. نتیجه این توجّهات و تلاش‌ها این بوده که امروزه خشونت علیه زنان نه تنها یک مسئله اجتماعی و نقض حقوق زنان بلکه از نظر سازمان بهداشت جهانی یک مشکل سلامت عمومی به شمار می‌رود که نیازمند مداخله و پیشگیری است.

ایران هم یکی از کشورهای جهان است که خشونت علیه زنان در آن جریان دارد و انتظار می‌رود برای محو این پدیده تلاش شود. در کشور ما هم لازم است خشونت مبتنی بر جنسیت مانند هر آسیب اجتماعی دیگری نیازمند چاره‌اندیشی و اتخاذ راهکارهای مؤثر شناخته شود و نیاز به گفت‌وگو داشته باشد که اگر این اصل فروگذاشته شود، شدت‌گرفت و حادث شدن مسئله خشونت علیه زنان دور از انتظار نخواهد بود. اما برخلاف چنین توقعاتی شواهد و واقعیت‌های موجود حکایت از آن دارد که در ایران عزم و اراده جدی برای محو خشونت علیه زنان وجود ندارد و این مشکل همچنان یکی از مشکلاتی است که زنان با آن مواجه هستند. به نظر می‌رسد آنچه در ایران مقابلۀ خشونت علیه زنان را دشوار و حتی ناممکن کرده، همان مشکلی است که در ابتدای این یادداشت به آن پرداخته شد و آن فقدان اجماع و وحدت نظر در مورد خشونت خانگی به عنوان یک مسئله آسیب‌زا و نیازمند مداخله است و همین موجب شده که «خشونت علیه زنان» در مرحله انکار متوقف شود و هر نوع تلاشی برای مقابله با آن عبث به نظر برسد.

جهان در سال پایانی قرن بیستم میلادی ضرورت تلاش همگانی برای محو خشونت مبتنی بر جنسیت را دریافت و ما در سال پایانی قرن چهاردهم خورشیدی هنوز این آرزو را در سر می‌پرورانیم که در ایران نیز خشونت علیه زنان به عنوان یک مسئله جدی اجتماعی شناخته و ضرورت مقابله با آن درک شود. مشخص نیست چنین آرزویی چه زمانی امکان تحقق خواهد یافت، اما تازه بعد از گذار از درک این ضرورت است که باید دست به کار مقابله با این پدیده آسیب‌زا شد. باید به تکاپو افتاد تا ابعاد و گستردگی آن مشخص شود و با تشخیص علل و عوامل آن برای مداخلات مؤثر برنامه‌ریزی مناسب صورت گیرد. در ضمن آن، با این واقعیت روبه‌رو شد که تجربه خشونت برای همه زنان یکسان نیست و بر حسب طبقه اجتماعی، سن، قومیت و منطقه جغرافیایی ممکن است خطر خشونت برای زنان متفاوت باشد، بنابراین ضروری است آسیب‌پذیری زنان بر حسب چنین عواملی ارزیابی شود و چاره‌اندیشی متناسب با آن صورت گیرد. علاوه بر این باید این نکته مورد توجه قرار گیرد که در شرایط بحرانی مثل بحران اقتصادی، فجایع طبیعی و بیماری‌های همه‌گیر زمینه خشونت علیه زنان بیشتر از مواقع عادی فراهم می‌شود و برای چنین شرایطی باید از زنان در مقابل خشونت حمایت کرد، مسئله‌ای که امسال و در میانه پاندمی کروناویروس دغدغه جهانیان است.

روزهای نارنجی

خشونت خانگی دختران زیر سقف خانه‌ها

زهرا جوهرچپی

بیش از ۱۰ ماه از سیطره کرونا بر خانه‌هایمان می‌گذرد. حضور در فضاهای کوچک عواقبی دارد. دکتر رضا جعفری‌سدهی، رئیس اورژانس اجتماعی تهران از افزایش ۲۰درصدی خشونت خانگی در دوره کرونا گفته است. بیش از دو سوم کودکان زیر ۱۰ سال بودند. ۸۰ درصد کودکان زیر ۱۰ سال در ایران درون خانواده و ازسوی نزدیکان اتفاق می‌افتد و سهم دختران و پسران از خشونت تقریباً برابر است. در سراسر جهان سالانه میلیون‌ها کودک در معرض خشونت در خانه، مدرسه و جامعه قرار دارند. متأسفانه گاهی ما با قوانینی از قبیل قتل‌های ناموسی مواجه هستیم که برای مجازات پدر بر اثر قتل فرزند تخفیف قائل می‌شود. سازمان جهانی بهداشت در سال ۲۰۱۷ با انتشار گزارشی اعلام کرده است که در سراسر جهان از هر چهار کودک، یک کودک قربانی خشونت فیزیکی شده است. براساس این گزارش، ۳۶ درصد از کودکان نیز با آزارهایی نظیر تهدید، تحقیر، توبیخ، اعمال فشار عاطفی و نظایر آن مواجه شده‌اند. کودکانی که مورد آزار و تعرض قرار گرفته‌اند پیشرفت تحصیلی کمتری دارند، از مدرسه غیبت می‌کنند و مشکلات انضباطی بیشتری دارند. پیامدهای ناشی از خشونت می‌تواند افسردگی، اختلال در خوردن، استرس و ترس باشد. این کودکان اعتمادبه‌نفس کافی ندارند و احساساتی نظیر خشم، نفرت، حقارت و بی‌اعتمادی در آنها شکل می‌گیرد. در دوره کرونا وجود کودکان در منزل و مشکلات معیشتی خانواده‌ها بر برخورد های تنش‌زا در خانواده‌ها افزوده است. خانواده‌های کم‌سود و بی‌سود توان رسیدگی و

www.sharghdaily.ir

پنجشنبه ۶ آذر ۱۳۹۹ • ۱۰ ربیع‌الثانی ۱۴۴۲ • ۲۶ نوامبر ۲۰۲۰
سال هجدهم • شماره ۳۸۷۴ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۱:۵۲ • اذان مغرب ۱۷:۱۲
اذان صبح فردا ۵:۲۴ • طلوع آفتاب ۶:۵۲

fardashargh@gmail.com

روزنامه‌فردا

نور نوشت

خیابان‌های تهران در چهارمین روز اعلام محدودیت‌ها، عکس احمد معینی‌جم، ایرنا

پیشخوان

نخستین شماره آگاهی نو منتشر شد

شرح دیدار ش با هنری کیسینجر را بیان می‌کند. همچنین «آگاهی نو» در اولین شماره‌اش خود را مجله‌ای مستقل، ملی، فکری، سیاسی و اجتماعی با رویکرد تحلیلی، تحقیقی و انتقادی معرفی می‌کند. تصویری نقاشی‌شده از محمدجواد ظریف روی جلد نخستین شماره این مجله نقش بسته که به گفت‌وگوی این مجله با وزیر امور خارجه اشاره دارد. گفت‌وگویی که جواد ظریف در آن

شرح دیدار ش با هنری کیسینجر را بیان می‌کند. همچنین «آگاهی نو» در اولین شماره‌اش خود را مجله‌ای مستقل، ملی، فکری، سیاسی و اجتماعی با رویکرد تحلیلی، تحقیقی و انتقادی معرفی می‌کند. تصویری نقاشی‌شده از محمدجواد ظریف روی جلد نخستین شماره این مجله نقش بسته که به گفت‌وگوی این مجله با وزیر امور خارجه اشاره دارد. گفت‌وگویی که جواد ظریف در آن

شرح دیدار ش با هنری کیسینجر را بیان می‌کند. همچنین «آگاهی نو» در اولین شماره‌اش خود را مجله‌ای مستقل، ملی، فکری، سیاسی و اجتماعی با رویکرد تحلیلی، تحقیقی و انتقادی معرفی می‌کند. تصویری نقاشی‌شده از محمدجواد ظریف روی جلد نخستین شماره این مجله نقش بسته که به گفت‌وگوی این مجله با وزیر امور خارجه اشاره دارد. گفت‌وگویی که جواد ظریف در آن

لباس قابل استفادمو هدیه می‌کنم

هدیه_میکنم

پویش جمع آوری لباس‌های قابل استفاده و نو به نفع مددجویان موسسه خیریه کهریزک

۲۱ آبان الی ۲۱ آذرماه ۱۳۹۹

از محبت شما متشکریم

شما می‌توانید جهت مشارکت در این پویش، به فروشگاه‌های زنجیره‌ای هایپرستار در سطح شهر تهران مراجعه و اقلام اهدایی خود را در صندوق هدیه_میکنم قرار دهید.

روابط عمومی: ۸۸۳۱۰۶۸۸